Pleitnotitie van het college van burgemeester en wethouders van Amsterdam t.b.v. het beroep van de NLVE (AMS/3897 WOB)

Inleiding

1. Op 19 september 2016 heeft eiser een Wob-verzoek gedaan waarin – kort samengevat – is verzocht om documenten die zien op de juridische houdbaarheid, begrijpelijkheid, uitvoerbaarheid en fiscale effecten van de Algemene bepalingen 2016 (eeuwigdurend erfpachtstelsel), de onderliggende stukken bij twee rapporten over het eeuwigdurend erfpachtstelsel en de schriftelijke verslagen van expertsessies en stukken ten aanzien van de Overstapregeling. Op basis van het Wob-verzoek zijn 130 documenten geïnventariseerd, welke aanvankelijk op een aantal documenten na geweigerd waren. Bij aanvullend besluit van 21 december 2016 is alsnog een aantal documenten gedeeltelijk openbaar gemaakt.

2. Tegen deze besluiten heeft eiser bezwaar ingediend, welk bezwaar ongegrond is verklaard. Hiertegen heeft eiser beroep ingesteld, dat gegrond werd verklaard bij uitspraak van 15 maart 2018 van uw rechtbank. Het college is opgedragen om met inachtneming van deze uitspraak een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen. Deze beslissing op bezwaar is op 26 april 2018 genomen en hiertegen is bezwaarde in beroep gegaan.

3. In de uitspraak van de rechtbank van 15 maart 2018 is overwogen dat de ongelakte versies van vier documenten ontbraken. De rechtbank kon hierdoor niet controleren of de weigering van deze stukken op juiste gronden heeft plaatsgevonden. Dit diende voor rekening en risico van het college te komen. Het besluit was onvoldoende gemotiveerd voor wat betreft deze vier documenten. Het college heeft met inachtneming van deze uitspraak opnieuw de motivering van de vier documenten bekeken en destijds overwogen dat deze volstond. In deze procedure staat de vraag centraal of deze vier document terecht (gedeeltelijk) zijn geweigerd. Daarnaast speelt de kwestie of aan eiser een proceskostenvergoeding had moeten worden toegekend in de bezwaarzaak.

Onderhavige procedure

4. Het college betreurt dat in het dossier dat naar de rechtbank is gestuurd ten behoeve van het beroep dat volgde op de eerste beslissing op bezwaar vier documenten misten. Dat had niet mogen gebeuren. In de onderhavige beroepsprocedure zijn deze vier documenten alsnog overlegd en deze kunnen alsnog getoetst worden.

5. In het kader van de voorbereiding op deze zitting heeft het college opnieuw en met frisse blik naar de vier documenten gekeken. Op basis van voortschrijdend inzicht is het college tot de conclusie gekomen dat delen van een aantal documenten alsnog openbaar kunnen worden gemaakt en dat de motivering van de weigering van de overige delen aangevuld dient te worden. Er zit dus (helaas) een gebrek in de beslissing op bezwaar. Gelet op dit gebrek in de beslissing op bezwaar van 26 april 2018, wil ik u verzoeken om het college in de gelegenheid te stellen de bestuurlijke lus (ex 8:51a Awb) toe te passen.

Met betrekking tot de vier documenten geldt alvast het volgende:

Document nr. 100

6. Document nr. 100 betreft een rekenmodel dat uit drie onderdelen bestaat: het rekenmodel, een databestand met daarin gegevens van alle erfpachtrechten in Amsterdam, die voor overstap in aanmerking komen en de modelarchitectuur. Voor de modelarchitectuur geldt dat dit document is geweigerd op grond van artikel 11, eerste lid, van de Wob, en artikel 10, tweede lid, onder g van de Wob zoals ook is aangegeven in de inventarislijst behorende bij het aanvullende besluit van 21 december 2016 en in de adviezen bij beide beslissingen op bezwaar. Dit betreft een intern, vertrouwelijk document (dit staat ook bovenaan het document zelf) opgemaakt door het bedrijf Rebel, waarin de aannames van doorrekening van het voortdurende en eeuwigdurende stelsel zijn opgenomen. Deze aannames zijn persoonlijke beleidsopvattingen en derhalve geweigerd op grond van artikel 11, lid 1 van de Wob.

Voor het bestand met de gegevens van alle erfpachtrechten in Amsterdam geldt dat dit bestand vol staat met persoonlijke en tot personen herleidbare gegevens (zoals unieke nummers en adressen, welke herleidbaar zijn tot individuen). Ter aanvulling van de eerder gegeven motivering geldt dat dit document grotendeels op grond van artikel 10,

tweede lid, onder e van de Wob moet worden geweigerd. De persoonlijke levenssfeer weegt hier zwaarder dan het belang van openbaarmaking. Het college is van oordeel dat enkele onderdelen van dit bestand niet herleidbaar zijn tot personen en daarom wel openbaar kunnen worden gemaakt.

Voor het rekenmodel zelf geldt dat dit geen document is, omdat het een rekenmodel op de computer is. Het rekenmodel zelf valt dan ook niet onder de Wob en had niet op de inventarislijst moeten zijn gezet. Aangezien het geen document is, is het ook niet mogelijk geweest om dit rekenmodel in zijn geheel aan het dossier toe te voegen. Er is enkel een screenshot van een onderdeel van het rekenmodel bijgevoegd, ter illustratie. Openbaarmaking van het rekenmodel, met al zijn koppelingen en formules – indien uw rechtbank oordeelt dat het rekenmodel wel een document in de zin van de Wob is – zou een onevenredige benadeling van Rebel betekenen, aangezien intellectueel eigendom op het rekenmodel rust en het bedrijf door openbaarmaking ernstig financieel benadeeld zou worden. Het is immers een product dat aan meerdere partijen kan worden verkocht.

Document nr. 122
Document nr. 122 betreft de concept Algemene bepalingen voor eeuwigdurende erfpacht 2016 welke is getoetst door commerciële vastgoedprofessionals. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling komt naar voren dat voor zover concepten afwijken van de definitieve versie, er sprake is van persoonlijke beleidsopvattingen (deze zijn met pen hierbij geschreven). Voor zover deze conceptversies wel overeenkomen met de uiteindelijke versies zijn deze bovendien reeds openbaar (zie bijvoorbeeld de uitspraak van 5 december 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BY5122). Dit concept is dan ook geweigerd op grond van artikel 11, eerste lid, van de Wob voor zover het gaat om de persoonlijke beleidsopvattingen en de rest van het document is al openbaar (en valt dus niet onder de Wob).

Document nr. 125
Het document was aanvankelijk geweigerd op grond van artikel 11, eerste lid, van de Wob. Op basis van voortschrijdend inzicht is gebleken dat dit document wel deels verstrekt kan worden. De namen en e-mailadressen in het document worden op grond van artikel 10, tweede lid, onder e van de Wob geweigerd. Het betreft de namen en e-mailadressen van Amsterdammers die deel hebben genomen aan een klantenpanel en een naam van een extern ingehuurde medewerker. Het belang van bescherming van de persoonlijke levenssfeer weegt zwaarder dan het belang van openbaarmaking van deze persoonlijke gegevens. Voor het overige kan het document verstrekt worden.

Document nr. 130
Document nr. 130 is gedeeltelijk verstrekt. Enkele woorden zijn weggelakt op grond van artikel 10, tweede lid, onder e van de Wob. Gebleken is dat enkele namen van bedrijven ook zijn weggelakt. Dit had niet moeten gebeuren en deze namen zullen dan ook openbaar worden gemaakt. Voor zover het namen van personen betreft en andere tot personen herleidbare gegevens geldt dat deze terecht zijn geweigerd op grond van artikel 10, tweede lid, onder e van de Wob.

Conclusie
Gelet op het voorgaande verzoek ik u een bestuurlijke lus toe te passen en het college de gelegenheid te geven om binnen vier weken na deze zitting een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen om hiervoor genoemde gebreken te herstellen. Bij de beslissing op bezwaar zullen documenten nr. 125, 130 en het bestand met gegevens van alle erfpachtrechten in Amsterdam (nr. 100) alsnog gedeeltelijk worden verstrekt, zoals hierboven is aangegeven, en zal de motivering ten aanzien van document nr. 100 en 122 worden aangevuld.

Ten aanzien van het punt van de proceskostenvergoeding verwijst het college naar het eerder ingediende verweerschrift, waarin is aangegeven dat het college betwijfelt of sprake is van door een derde verleende beroepsmatige rechtsbijstand. Door eiser zijn op 20 maart 2019 nog nadere stukken aan het dossier toegevoegd. Bij de stukken is geen machtiging bijgevoegd. Ook is niet gebleken dat het verlenen van rechtsbijstand door mr. Koppen kan worden beschouwd als duurzame, op het vergaren van inkomsten gerichte taakuitoefening.